

گزارش روز دوم

سفر به کلمبیا (کشوری که بیش از ۵۰ میلیون نفر جمعیت دارد و از جهت زبانی و قومیتی یکی از متنوع‌ترین کشورهای جهان است؛ این تنوع ترکیبی است از بومیانی که از ۱۲۰۰۰ سال قبل از میلاد ساکن شده‌اند، اروپاییانی که از قرن ۱۶ آمده‌اند به‌خصوص از اسپانیا، آفریقایی‌هایی که به عنوان نیروی کار آمده‌اند و افرادی که از خاورمیانه آمده‌اند)
نقطه اصلی تمرکز سفر به کلمبیا: تروما

کار با کودکان بومی

بیش از ۱۰۰ گروه بومی در کلمبیا هست؛ بومیانی که بیشتر در جنگل‌های شرق کلمبیا زندگی می‌کنند، اغلب کودکانشان از امکانات محرومند و خیلی با انسان‌ها غریبه‌اند.
یکی از مریبان این کودکان برای رفع برخی مشکلات کودکان برنامه‌هایی دارد: از جمله آشنا کردن آن‌ها با جوامع دیگر در عین حفظ فرهنگی محلی تا جایی که زبان مادری، زبان اول آموزش آن‌هاست و سپس زبان اسپانیایی و دیگر زبان‌ها. و همچنین حفظ لباس محلی‌شان.

درگیری‌های مسلحانه و آسیب به کودکان

کلمبیا سال‌هاست که گرفتار درگیری‌های داخلی است و همین درگیری‌ها آسیب‌های زیادی به کودکان زده و فرصت‌های بازی و رشد در محیط امن را از آن‌ها سلب کرده است.

نقاط تمرکز برنامه مشترک اقدام برای کودکان

۱- سلامت فیزیکی و جسمی خردسالان

۲- اقدامات پس از فشار روانی حاصل از تروما

۳- توسعه شناختی و اجتماعی

برنامه اقدام مشترک برای صلح توسط بنیاد CINDE (معرفی توسط ماریا کامیلا: مسئول هماهنگ‌کننده پروژه زندگی در صلح)

محورهای کار با کودکان

۱- تعامل بازی‌محور: انتقال خیلی چیزها به کودکان نباید با صحبت باشد بلکه باید از طریق بازی باشد. در بازی انواع شیوه‌های ارتباطی و گفتگو پیش کشیده می‌شود.

۲- نقش‌های مختلف در بازی: با توجه به اینکه عناصر ارتباطی در کودکی شکل می‌گیرد، اینکه بچه‌ها نقش‌ها و امکان‌های ارتباطی مختلفی در بازی داشته باشند مهم است.

۳- خلق مشارکتی co-creation: کارگاه‌ها باید متناسب با علایق بچه‌ها امکان بازطراحی داشته باشند؛ پس ممکن است آنچه را که ما از قبل برنامه‌ریزی کردیم تغییر کند. لذا باید نسبت به تغییرهای پیش‌بینی نشده پذیرا باشیم.
ما از کودکان آموختیم که رسیدن به صلح راه‌ها و امکان‌های گوناگونی دارد.

بازیگران محوری فرایند کار با کودک

۱- خانواده: خانواده‌ها بازیگران محوری هستند. تا جایی که بشود آن‌ها را در این فرایند شریک می‌کنیم.

۲- معلمان: معلمان نیز بخش مهم این فرایند هستند.

هر گروهی که با کودک کار می‌کند برای ایجاد تغییر و تأثیر باید با خانواده و معلم هم در ارتباط باشد. بدون این دو گروه تغییر ناممکن است چراکه ممکن است کودکان نزد ما تأثیراتی بپذیرند اما وقتی پیش خانواده و معلمانشان هستند آن تغییرات خنثی شود.

۳- اجتماعها و جوامع: کار با اجتماعات نیز مهم است زیرا کودک همواره خود را عضوی از یک اجتماع لحاظ می‌کند و این حس تعلق اهمیت ویژه‌ای به نقش جامعه می‌دهد.

ملاحظات اساسی در کار با کودکان تروما

۱- برچسب قربانی به کودکان نزنیم: ما نباید با ادبیاتی کودکان را توصیف کنیم که دوباره قربانی شوند (re-victimize) چراکه این نامیدن‌ها و تکرارها تبدیل به باورش‌شان می‌شود و مبتنی بر همین برچسب‌ها با دیگران ارتباط برقرار می‌کنند.

۲- توجه به خاطرات گذشته و امکان‌های آینده: خاطرات و آینده ما خیلی مهم هستند. از همین رو ما به تجارب گذشته‌مان نیاز داریم تا دریابیم که الان ما چگونه ساخته شده است و ببینیم در چطور آینده‌ای می‌خواهیم زندگی کنیم.

۳- اهمیت دادن به موضوع خشونت در کار با کودک: برای مقاوم‌سازی کودک در برابر خشونت درباره آن و آنچه در گذشته بر سر آن‌ها آورده است و چه آسیب‌هایی داشته است گفتگو می‌کنند و بازی طراحی می‌کنند. این اقدام صرفاً یک صحبت نیست بلکه ابزاری برای درمان کودکان است. (narrative therapy) و خیلی مهم است که در تعامل با کودکان شنونده خوبی باشیم.

Mr violence شخصیتی است که کودکان با سفال یا ابزار دیگر می‌سازند، درباره آن صحبت می‌کنند و یاد می‌گیرند که در خانه را به رویش ببندند.

سرانجام:

در پایان به برنامه PROMESA اشاره می‌شود که برنامه‌ای است برای بهبود سلامت، آموزش و محیط و توسعه انسانی در فقیرترین بخش کلمبیا و تأکید بر رویکرد ecologic

تدوین: اعظم خازنی

instagram: azam_khazeni17